

Sygn. akt I C 4/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Agnieszka Ostrowska
Protokolant:	Izabela Gruszka Wachowiec

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2016 r. w Białej Podlaskiej

na rozprawie sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W.

przeciwko A. C.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda A. C. 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 180 zł z tytułu zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 4/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 października 2015 roku powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego A. C. kwoty 412,75 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia pojazdu. Pozwany zobowiązał się do zapłaty składki ubezpieczeniowej w czterech ratach. Mimo upływu terminu nie uiścił drugiej, trzeciej i czwartej raty składki, wymagalnych odpowiednio w dniach 01 marca, 28 maja i 27 sierpnia 2010 roku.

Uwzględniając żądanie pozwu, Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny w dniu 28 października 2015 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu zapłatę na rzecz powódki kwoty 412,75 złotych z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

W dniu 1 grudnia 2015 roku pełnomocnik pozwanego wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Podnosząc zarzut przedawnienia,

a nadto kwestionując roszczenie co do zasady (z uwagi na sprzedaż pojazdu), wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W dalszym toku sprawy, strony podtrzymały zajęte stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 listopada 2009 r. pozwany A. C. oraz M. C. (drugi współwłaściciel pojazdu) jako sprzedający zawarli z K. C. i H. C. występujących w charakterze kupujących umowę kupna – sprzedaży samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) (umowa k. 28-29). Wydanie przedmiotowego pojazdu nastąpiło w dniu 25 lutego 2010 r. (niesporne).

W dniu 30 listopada 2009 roku A. C. zawarł z powódką umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, potwierdzoną polisą numer (...), dotyczącą samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...). Umowa została zawarta na okres ubezpieczenia od dnia 30 listopada 2009 r. do dnia 29 listopada 2010 r. Należną składkę określono w umowie na kwotę 333,00 zł płatną w czterech ratach, w terminach 30 listopada 2009 r. oraz 1 marca, 28 maja i 27 sierpnia 2010 r. A. C. uregulował na rzecz powódki kwotę 84,00 zł tytułem pierwszej raty, natomiast nie uiścił drugiej, trzeciej i czwartej raty składki w kwotach po 83,00 zł. każda (polisa k.5-6).

W dniu 22 lutego 2010 roku pozwany przesłał powódce zawiadomienie o fakcie zbycia przedmiotowego pojazdu oraz o danych osobowych nabywcy. Do zawiadomienia dołączył umowę kupna – sprzedaży z dnia 25 listopada 2009 r. (zawiadomienie wraz z potwierdzeniem nadania k.30). A. C. jeszcze dwukrotnie – w dniach 1 lipca i 6 października 2010 r. informował powodowe towarzystwo ubezpieczeniowe o fakcie zbycia pojazdu marki F. (...), wskazując ponadto, iż z uwagi na późniejszy – niż data sprzedaży – odbiór auta przez kupujących, zapomniał, że nie jest już właścicielem i zawarł umowę ubezpieczenia (pisma k.31, 33, 34).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, które zostały uznane za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka jako ubezpieczyciel dochodzi należności z tytułu składki wynikającej z zawartej z poprzednim właścicielem pojazdu umowy ubezpieczenia. Zgodnie bowiem z przepisem art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie do przepisu art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Zgodnie zaś z art. 31 ust. 4 powołanej ustawy, w razie zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez posiadacza pojazdu mechanicznego niebędącego właścicielem tego pojazdu, prawa i obowiązki tego posiadacza, wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia, przechodzą na właściciela pojazdu mechanicznego z chwilą, gdy posiadacz utracił posiadanie tego pojazdu na rzecz właściciela. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że właściciel pojazdu mechanicznego wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia.

W realiach niniejszej sprawy bezsporne jest, iż zawarta w dniu 25 listopada 2009 roku przez pozwanego A. C. oraz M. C. umowa sprzedaży samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), pomimo późniejszego wydania przedmiotu umowy, przeniosła własność przedmiotowego pojazdu na nabywców (H. C. i K. C.) w dniu oznaczonym jako data sprzedaży. Niewątpliwie zatem pozwany zawarł umowę ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu mechanicznego, potwierdzoną

polisą numer (...), nie będąc już jego właścicielem, a jedynie posiadaczem. W dniu 25 lutego 2010 roku nastąpiło wydanie samochodu F. (...) nabywcy i w tym też dniu (wysyłając stosowne pismo) pozwany poinformował powodowe towarzystwo ubezpieczeniowe o fakcie sprzedaży auta. W tych okolicznościach, zgodnie z treścią art. 31 ust. 4 cytowanej wyżej ustawy, z dniem 25 lutego 2010 r. prawa i obowiązki posiadacza A. C. wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia przeszły na właściciela pojazdu mechanicznego, to jest H. C. i K. C., w tym niewątpliwie – o ile nie doszło do wypowiedzenia umowy przez właścicieli – także obowiązek zapłaty kolejnej raty składki ubezpieczenia wymagalnej w dniu 1 marca 2010 r. W tej sytuacji powództwo jest oczywiście nieuzasadnione.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia należy stwierdzić, iż zarzut ten nie może być uwzględniony, a to z uwagi na przerwanie biegu przedawnienia poprzez wniesienie pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu. Skoro powód przegrał proces w całości to pozwanemu należy się od niego zwrot kosztów procesu niezbędnych do celowej obrony. Koszty należne pozwanemu składają się wynagrodzenie pełnomocnika oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. Koszty te powinny być wyliczone na kwotę 77 złotych.

Co do wynagrodzenia pełnomocnika należy wskazać, iż zgodnie z § 6 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (obowiązującego w dacie wniesienia pozwu) stawka minimalna w sprawach cywilnych przy wartości przedmiotu sprawy do 500 złotych wynosi 60,00 zł i stawka w tej wysokości powinna być przyjęta przy obliczeniu wysokości kosztów procesu należnych pozwanemu. W wyroku omyłkowo przyjęta została stawka wyższa określona w § 6 pkt 2 powołanego rozporządzenia, co wraz z opłatą skarbową w kwocie 17 zł daje kwotę 197 zł zasądzoną w wyroku.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w wyroku.